Голубіє понад дахом
лагідна блакить:
ясень хилиться над дахом —
павіття тремтить.

З неба лине через вікна
тихий, журний дзвін:
спів пташиний! — через вікна
сумно ллється він.

Боже, боже, мирні звуки
простого життя!..
Місто шепче — тьмяні звуки
звідси чую я.

— Що зробив ти, ти, що марно
тужиш оддалік?
Де ти, бідний, стратив марно
молодечий вік?